

Sygn. akt V KK 65/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **M.K.**

skazanego za przestępstwo z w art. 286§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 4 kwietnia 2018 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 11 grudnia 2012 r., sygn. akt IV K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.**

UZASADNIENIE

M.K. został oskarżony o to, że:

w okresie od 24 grudnia 2012 r. do 27 grudnia 2012 r. w S., działając w krótkich
odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia
korzyści majątkowej:

- w dniu 24 grudnia 2010 r. doprowadził P. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 99 zł, które ten przełał na konto bankowe o numerze (...) w ten sposób, że zawarł z nim za pośrednictwem aukcji internetowej na portalu A. umowę sprzedaży zestawu tuszy do drukarki m-ki (...), wprowadzając go w błąd co do zamiaru przesłania zakupionej rzeczy po dokonaniu przelewu na jego konto, czym działał na szkodę P. K.,

- w dniu 25 grudnia 2010 r. doprowadził A. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 99 zł, które ta przełała na konto bankowe o numerze (...) w ten sposób, że zawarł z nią za pośrednictwem aukcji internetowej na portalu A. umowę sprzedaży zestawu tuszy do drukarki m-ki(...), wprowadzając ją w błąd co do zamiaru przesłania zakupionej rzeczy po dokonaniu przelewu na jego konto, czym działał na szkodę A. J.,

- w dniu 26 grudnia 2010 r. doprowadził P. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 101 zł, które ten przełał na konto bankowe o numerze (...) w ten sposób, że zawarł z nim za pośrednictwem aukcji internetowej na portalu A. umowę sprzedaży zestawu tuszy do drukarki m-ki(...), wprowadzając go w błąd co do zamiaru przesłania zakupionej rzeczy po dokonaniu przelewu na jego konto, czym działał na szkodę P. N.,

- w dniu 27 grudnia 2010 r. doprowadził A. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 101 zł, które ten przełał na konto bankowe o numerze (...) w ten sposób, że zawarł z nim za pośrednictwem aukcji internetowej na portalu A. umowę sprzedaży zestawu tuszy do drukarki m-ki (...), wprowadzając go w błąd co do zamiaru przesłania zakupionej rzeczy po dokonaniu przelewu na jego konto, czym działał na szkodę A.S.,

- w dniu 27 grudnia 2010 r. doprowadził P. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 101 zł, które ten przełał na konto bankowe o numerze (...) w ten sposób, że zawarł z nim za pośrednictwem aukcji internetowej na portalu A. umowę sprzedaży zestawu tuszy do drukarki m-ki(...), wprowadzając go w błąd co do zamiaru przesłania zakupionej rzeczy po dokonaniu przelewu na jego konto, czym działał na szkodę P.S.,

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k..

Wraz z aktem oskarżenia prokurator złożył - w trybie art. 335§1 k.p.k. - wniosek o skazanie M.K. bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu: kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł, a także orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w okresie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku oraz zasądzenie kosztów i opłaty sądowej (k. 180-181).

Do uzgodnienia treści wniosku doszło w dniu 8 maja 2012r. podczas przesłuchania M.K. w charakterze podejrzanego. Oskarżony podał wówczas jako adres zamieszkania i dla doręczeń adres: (...) k. 162-163). Ten sam adres M. K. podał również w oświadczeniu złożonym w dniu 7 maja 2012r. przed funkcjonariuszem Straży Granicznej (k. 167).

Sąd Rejonowy S. – C. w S. wyrokiem wydanym na posiedzeniu w dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie sygn. IV K (...), w obecności prokuratora i pod nieobecność oskarżonego oraz pokrzywdzonych, uznał M.K. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za występki ten wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł. każda. Nadto na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 19 grudnia 2012 r. (k. 213).

Obecnie Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zaskarżył powyższy wyrok kasacją wniesioną na korzyść skazanego zarzucając w niej:

- rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego art. 343 § 5 k.p.k. w zw. z art. 139 § 1 k.p.k. i art. 6 k.p.k., polegające na wydaniu wobec M.K. na posiedzeniu, pod jego nieobecność, wyroku skazującego w sytuacji, gdy oskarżony ten nie był prawidłowo powiadomiony o terminie posiedzenia, co w efekcie naruszyło jego prawo do obrony.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535 § 5 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, że prowadząc postępowanie w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy dopuścił się rażącego naruszenia przepisów procesowych, skutkującego ograniczeniem prawa M.K. do obrony, poprzez pozbawienie go możliwości osobistego udziału w posiedzeniu w przedmiocie rozpoznania wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. (na skutek błędnego przyjęcia, że został on prawidłowo poinformowany o terminie i miejscu posiedzenia).

Zgodnie z dyspozycją art. 343 § 5 k.p.k. w posiedzeniu sądu w przedmiocie rozpoznania wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. mają prawo wziąć udział prokurator, oskarżony oraz pokrzywdzony, których – art. 117 § 1 k.p.k. – należy zawiadomić o miejscu i terminie tego posiedzenia. Natomiast § 2 art. 117 k.p.k. stanowi, że czynności nie przeprowadza się m.in. wtedy, gdy osoba uprawniona nie stawiała się, a brak jest dowodu, że została o niej powiadomiona.

W rozpoznawanej sprawie zawiadomienie o terminie posiedzenia przed Sądem Rejonowym, zostało wysłane do oskarżonego na wskazany przez niego we wstępnej fazie postępowania przygotowawczego adres zamieszkania: (...) (k. 207 i 208). Zawiadomienie to, po podwójnym awizowaniu w dniach 15 i 23 listopada 2012 r., wróciło z adnotacją „adresat nieobecny”.

Z protokołu posiedzenia, na którym zapadł kwestionowany wyrok wynika, że w posiedzeniu tym nie uczestniczył oskarżony.

W takich warunkach doszło do wydania zaskarżonego wyroku skazującego M.K. za zarzucane mu w akcie oskarżenia przestępstwo.

Orzeczenie to zostało również przesłane na adres podany przez oskarżonego we wstępnej fazie postępowania przygotowawczego, jednakże po dwukrotnej awizacji przesyłka została zwrócona z uwagi na nieobecność adresata.

W realiach przedmiotowej sprawy bezspornym jest, że w dniu 8 maja 2012 r. w toku przesłuchania w charakterze podejrzanego M.K. podał jako swój adres zamieszkania i do doręczeń: (...) (k. 162 i k. 163). Ten sam adres oskarżony podał również w oświadczeniu złożonym w dniu 7 maja 2012 r. przed funkcjonariuszem Straży Granicznej (k. 167). Co zaś najistotniejsze, ten sam adres wskazany został w akcie oskarżenia.

W tej sytuacji, wysłanie zawiadomienia o terminie posiedzenia w dniu 11 grudnia 2012 r. na inny, niż wskazany przez M.K. i prokuratora adres miejsca zamieszkania, nie spełniało wymogu należytego powiadomienia oskarżonego o terminie czynności procesowej, w której miał prawo uczestniczyć i nie dawało podstaw do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 139 § 1 k.p.k.

W świetle powyższego uznać należy, że w rozpoznawanej sprawie nie zostały zrealizowane przesłanki do wydania przez Sąd pierwszej instancji wyroku w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Takie rażące naruszenie prawa miało przy tym istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, bowiem ograniczało oskarżonego w realizacji jego prawa do obrony.

Zarzut podniesiony w kasacji ocenić należy zatem jako oczywiście zasadny.

W konsekwencji Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w S. i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd winien zadbać o prawidłowe przeprowadzenie postępowania, w zgodzie z dyspozycją art. 335 § 1 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.